

Sygn. akt I C 1221/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Dziki

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2020 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Finanse Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko D. S.

o zapłatę 1600,66 zł

I zasądza od pozwanego D. S. na rzecz powoda (...) Finanse Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.:

- kwotę 203,70 zł (dwieście trzy złote siedemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty;

- kwotę 200,30 zł (dwieście złotych trzydzieści groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 listopada 2018 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III zasądza od pozwanego D. S. na rzecz powoda (...) Finanse Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 167,00 zł (sto sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu, w tym 107,00 zł (sto siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV przyznaje adw. J. P. wynagrodzenie za pełnienie obowiązków kuratora nieznanego z miejsca pobytu pozwanego D. S. w kwocie 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) wraz z podatkiem VAT w wysokości 23 % od tej sumy;

V przyznaną w pkt IV kwotę nakazuje Skarbowi Państwa wypłacić adw. J. P. w następujący sposób:

a. kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) z zaliczki uiszczonej na kwit U11- (...) KU (...);

b. podatek VAT w wysokości 23 % od kwoty 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) z sum budżetowych, przejmując koszty podatku VAT na rachunek Skarbu Państwa.

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 1221/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł w dniu 12 czerwca 2019 r. pozew do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko D. S. o zapłatę kwoty 1600,66 zł, z tym że: kwotę 200,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 listopada 2018 r. do dnia zapłaty, kwotę 203,70 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty, kwotę 198,49 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty, kwotę 197,17 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 maja 2018 r. do dnia zapłaty, kwotę 203,70 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 maja 2018 r. do dnia zapłaty, kwotę 196,80 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty, kwotę 196,80 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 marca 2018 r. do dnia zapłaty, kwotę 203,70 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 marca 2018 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy w Lublinie postanowieniem z dnia 25 lipca 2019 r. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2020 r. Sąd Rejonowy w Ciechanowie na wniosek powoda ustanowił dla pozwanego D. S., którego miejsce pobytu nie jest znane, kuratora w osobie adwokata, którego wyznaczy Okręgowa Rada Adwokacka w P..

Kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego D. S. wniósł o oddalenie powództwa w całości, alternatywnie o rozłożenie ewentualnie zasądzonych roszczeń na raty, których czasokres i wysokość pozostawiono do uznania Sądu. Ponadto wniósł o przyznanie wynagrodzenia za pełnienie obowiązków kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego D. S..

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. S. w dniach 10 listopada 2018 r., 28 maja 2018 r., 27 maja 2018 r., 30 kwietnia 2018 r., 24 kwietnia 2018 r., 6 kwietnia 2018 r., 12 marca 2018 r. oraz 26 lutego 2018 r. podróżował pociągiem (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Podczas dokonanej w czasie przejazdu kontroli okazało się, że korzystał z usługi przewozu bez ważnego biletu. W związku z powyższym podczas każdego przejazdu kontroler wystawił i doręczył D. S. wezwanie do zapłaty stwierdzające obowiązek uiszczenia opłaty taryfowej za przejazd oraz opłaty dodatkowej – na podstawie obowiązującej taryfy przewozowej (bezsporne).

D. S. został wezwany do uiszczenia opłaty taryfowej za przejazd w wysokości 18,70 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 185,00 zł; wezwanie otrzymał w dniu wystawienia tj. 26 lutego 2018 r. Płatność należności powinna nastąpić w terminie 14 dni tj. 12 marca 2018 r. (protokół Seria (...) k. 12).

D. S. został wezwany do uiszczenia opłaty taryfowej za przejazd w wysokości 11,80 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 185,00 zł; wezwanie otrzymał w dniu wystawienia tj. 12 marca 2018 r. Płatność należności powinna nastąpić w terminie 14 dni tj. w terminie do 26 marca 2018 r. (protokół Seria (...) k. 22).

D. S. został wezwany do uiszczenia do opłaty taryfowej za przejazd w wysokości 11,80 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 185,00 zł; wezwanie otrzymał w dniu wystawienia tj. 6 kwietnia 2018 r. Płatność należności powinna nastąpić w terminie 14 dni tj. do dnia 20 kwietnia 2018 r. (protokół Seria (...) k. 14).

D. S. został wezwany do uiszczenia opłaty taryfowej za przejazd w wysokości 18,70 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 185,00 zł; wezwanie otrzymał w dniu wystawienia tj. 24 kwietnia 2018 r. Płatność należności powinna nastąpić w terminie 14 dni tj. do dnia 8 maja 2018 r. (protokół Seria (...) k. 16).

D. S. został wezwany do uiszczenia opłaty taryfowej za przejazd w wysokości 12,17 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 185,00 zł; wezwanie otrzymał w dniu wystawienia tj. 30 kwietnia 2018 r. Płatność należności powinna nastąpić w terminie 14 dni tj. do dnia 14 maja 2018 r. (protokół Seria (...) k. 18).

D. S. został wezwany do uiszczenia opłaty taryfowej za przejazd w wysokości 13,49 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 185,00 zł; wezwanie otrzymał w dniu wystawienia tj. 27 maja 2018 r. Płatność należności powinna nastąpić w terminie 14 dni tj. do dnia 10 czerwca 2018 r. (protokół Seria (...) k. 20).

D. S. został wezwany uiszczenia do opłaty taryfowej za przejazd w wysokości 18,70 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 185,00 zł; wezwanie otrzymał w dniu wystawienia tj. 28 maja 2018 r. Płatność należności powinna nastąpić w terminie 14 dni tj. do dnia 11 czerwca 2018 r. (protokół Seria (...) k. 10).

D. S. został wezwany do uiszczenia opłaty taryfowej za przejazd w wysokości 15,30 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 185,00 zł; wezwanie otrzymał w dniu wystawienia tj. 10 listopada 2018 r. Płatność należności powinna nastąpić w terminie 14 dni tj. do dnia 24 listopada 2018 r. (protokół Seria (...) k. 24).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zbył przysługującą mu wierzytelność na rzecz (...) – Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umową sprzedaży wierzytelności z dnia 15 maja 2019 r. wraz z wykazem wierzytelności (umowa k. 26 - 37).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności protokołów: Seria (...) z dnia 28 maja 2018 r., Seria (...) z dnia 26 lutego 2018 r., Seria (...) z dnia 6 kwietnia 2018 r., Seria (...) z dnia 24 kwietnia 2018 r., Seria (...) z dnia 30 kwietnia 2018 r., Seria (...) z dnia 27 maja 2018 r., Seria (...) z dnia 12 marca 2018 r., Seria (...) z dnia 10 listopada 2018 r. oraz umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 15 maja 2019 r., których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony i nie budzi wątpliwości Sądu. Podkreślić należy, że zarówno daty przejazdów bez ważnego biletu wykonane przez pozwanego D. S., ceny biletów za przejazd, jak też wysokość opłaty dodatkowej, nie były sporne w sprawie niniejszej.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo w niewielkiej części podlega uwzględnieniu; w pozostałym zakresie należało je oddalić jako niezasadne.

Zgodnie z art. 774 kc przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe, umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcia miejsca w środku transportowym.

Powyższe przepisy wskazują na obowiązek pozwanego D. S. do uiszczenia opłaty za przewóz dokonany środkami transportu należącymi do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w dniach 10 listopada 2018 r., 28 maja 2018 r., 27 maja 2018 r., 30 kwietnia 2018 r., 24 kwietnia 2018 r., 6 kwietnia 2018 r., 12 marca 2018 r. oraz 26 lutego 2018 r. Do zawarcia umowy przewozu doszło bowiem przez fakt skorzystania przez pozwanego D. S. z pociągu należącego do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Ponadto zgodnie z art. 33 ust. 3 prawa przewozowego, w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż pozwany D. S., podczas wszystkich przejazdów w w/ w datach podróżował bez ważnego biletu.

Zgodnie z art. 117 kc, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Przepis art. 117 § 2¹ kc, który wszedł w życie w dniu 9 lipca 2018 r. i zgodnie z art. 5 ust. 1

ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, i który ma zastosowanie również do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stanowi, iż po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Oznacza to, że rozpoznając sprawę przeciwko konsumentowi sąd ma obowiązek z urzędu badać czy roszczenie nie uległo przedawnieniu.

W niniejszej sprawie pozwanego D. S. uznać należy za konsumenta, bowiem zgodnie z art. 22¹ kc, za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

Terminy przedawnienia wskazane zostały w art. 118 kc, zgodnie z którym jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat sześć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Wskazane terminy przedawnienia mają charakter ogólny i znajdują zastosowanie, jeżeli przepisy szczególne nie przewidują innego terminu przedawnienia.

Zgodnie z art. 728 kc, roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany – od dnia, kiedy miał być wykonany.

W tym miejscu należy podkreślić, iż w rozpoznawanej sprawie ma zastosowanie art. 77 ust. 1 prawa przewozowego, zgodnie z którym roszczenia dochodzone na podstawie ustawy przedawniają się z upływem roku.

Mając na uwadze powyższe przepisy oraz stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd uznał, że roszczenie dochodzone w niniejszym procesie przez powoda (...) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w znacznej części uległo przedawnieniu. Roszczenia, które podlegały uwzględnieniu wynikały z protokołów: z dnia 28 maja 2019 r., należność w kwocie 203,70 zł oraz z dnia 10 listopada 2018 r. należność w kwocie 200,30 zł. Odsetki ustawowe za opóźnienie zostały naliczone od dnia wymagalności roszczenia.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako przedawnione. Jak wynika z protokołu z dnia 26 lutego 2018 r. pozwany D. S. został wezwany do zapłaty kwoty 203,70 zł z tytułu umowy przewozu, z protokołu z dnia 6 kwietnia 2018 r. - kwoty 196,80 zł, z protokołu z dnia 12 marca 2018 r. – kwoty 196,80 zł, z protokołu z dnia 24 kwietnia 2018 r. – kwoty 203,70, z protokołu z dnia 30 kwietnia 2018 r. – kwoty 197,17 zł, zaś z protokołu z dnia 27 maja 2018 r. - kwoty 198,49 zł, w terminie 14 dni od dnia wykonania umowy przewozu, które miały miejsce we wskazanych dniach. Początek biegu przedawnienia w rozpoznawanej sprawie rozpoczął się więc z dniem 13 marca 2018 r. w przypadku przejazdu z dnia 26 lutego 2018 r., z dniem 27 marca 2018 r. w przypadku przejazdu z dnia 12 marca 2018 r. z dniem 21 kwietnia 2018 r. w przypadku przejazdu z dnia 6 kwietnia 2018 r., z dniem 9 maja 2018 r. w przypadku przejazdu z dnia 24 kwietnia 2018 r., z dniem 15 maja 2018 r. w przypadku przejazdu z dnia 30 kwietnia 2018 r. oraz z dniem 11 czerwca 2018 r. w przypadku przejazdu z dnia 27 maja 2018 r. Roczny termin przedawnienia przewidziany w art. 77 ust. 1 prawa przewozowego upłynął zatem odpowiednio: 13 marca 2019 r., 27 marca 2019 r., 21 kwietnia 2019 r., 9 maja 2018 r., 15 maja 2018 r., 11 czerwca 2019 r. Przy czym należy podkreślić, że przed datą 11 czerwca 2019 r. powód (...) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nie podjął żadnych czynności w rozumieniu art. 123 kc, które skutkowałyby przerwaniem biegu terminu przedawnienia.

Jak wskazano powyżej pozew w niniejszej sprawie został złożony dopiero w dniu 12 czerwca 2019 r., a zatem po upływie terminu przedawnienia co części wskazanych powyżej roszczeń.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd miał na uwadze treść art. 100 zd. 1 kpc, stosunkowo je rozdzielając. Wskazać należy, że Sąd uwzględnił roszczenia powoda (...) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w 25 %. Tym samym w pkt III wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 167,00 zł, w tym kwota 90,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego od uwzględnionej części powództwa, kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz zwrot części kosztów kuratora w kwocie 60,00 zł tj. wysokość kosztów kuratora w najniższej stawce ustalonej stosownie do § 1 ust. 1 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia wysokości

wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilne z dnia 9 marca 2018 r., zgodnie z którym wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej „kuratorem”, ustala się w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności adwokackie określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze, a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny - w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności radców prawnych określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, w obu przypadkach nie mniej niż 60 zł. Wysokość natomiast należnych powodowi kosztów zastępstwa procesowego Sad ustalił stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Jednocześnie Sąd przyznał adw. J. P. pełniącej obowiązki kuratora nieznanego z miejsca pobytu pozwanego D. S. wynagrodzenie w kwocie 360,00 zł wraz z podatkiem VAT w wysokości 23 % od tej sumy stosownie do przepisów wskazanego powyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilne z dnia 9 marca 2018 r. przy uwzględnieniu wskazanej przez powoda wartości przedmiotu sporu, nakazując wypłatę wynagrodzenia z zaliczki uiszczonej przez powoda oraz – w zakresie podatku VAT - z sum budżetowych, przejmując koszty wynagrodzenia kuratora w tym zakresie na rachunek Skarbu Państwa.